

Galicia

Diario dixital da UGT de Galicia

GALICIA
LABORAL**LOITA**
polo TEU**ÚNETE**

ISSN 1989-3299

Nº 674 Semana do 18 ao 24 de abril de 2016

NESTES ÚLTIMOS CATRO ANOS GALICIA TEN 72.000 OCUPADOS MENOS, 65.000 ACTIVOS MENOS E MEDRA EN MÁIS DUN 10% O NÚMERO DE DESEMPREGADOS QUE NON PERCIBEN PRESTACIÓN

Á REFORMA LABORAL CREOU UN NOVO STATUS DE POBREZA PARA OS TRABALLADORES E SITÚA AO LÍMITE DA EXCLUSIÓN AOS DESEMPREGADOS

UGT-Galicia demanda que se derroque a reforma laboral xa, así o aconsella tamén o FMI

Redacción.- O secretario de Política sindical, Relacións laborais e Formación de UGT-Galicia, José Domingo Barros, presentou o estudo “Catro anos de reforma laboral: desigualdade e pobreza”, elaborado polo Sindicato, no que se pon en evidencian o fracaso absoluto da reforma laboral imposta polo Goberno do PP no ano 2012. Nin rematou coa dualidade na contratación, nin xerou emprego, nin axudou a mellorar os índices de desemprego nin achegou nada á competitividade e á produtividade das empresas deste país, como prometían aqueles que a defenderon, e aínda a defenden a pesar do seu demostrado fracaso.

Atendendo só a datos estatísticos e sen ningún tipo de valoración, a reforma laboral nin xerou emprego, nin reduciu o paro e o que si fixo foi incidir nun empeoramento da calidade do emprego e do propio desemprego.

Segundo a EPA, entre o cuarto trimestre de 2011 e o último de 2015 o emprego descende en 47.900 persoas, unha caída dun 4,4 por cento. En medias anuais, a destrución supera os 72.000 empregos, máis do 6,6 por cento de contracción.

A temporalidade tampouco se reduciu, segue por riba do 25 por cento. A porcentaxe de emprego a tempo parcial medrou

en case dous puntos ata acadar o 13,7 por cento e a parcialidade involuntaria sube en cinco puntos, quedando no 63,8 por cento.

OS PEORES DATOS DE DESEMPREGO REXÍSTRANSE EN PLENA APLICACIÓN DA REFORMA LABORAL, CUNHA TAXA DO 23,2 POR CENTO

Catro anos de reforma laboral non serviron tampouco para atallar o desemprego. De feito, os peores datos reflíctense en plena aplicación da reforma. O número de persoas desempregadas acadou un máximo de 297.000 no primeiro trimestre de 2014 e a taxa de paro superaba naquel momento o 23,2 por cento.

Se ben esta reforma está a ser moi negativa para todo o mercado laboral, hai dous grupos de idade máis vulnerables aos seus efectos, os máis mozos, menores de 25 anos, e as persoas de máis de 55 anos. O efecto desánimo está a ter efectos devastadores en ambos sectores da poboación. Entre os máis mozos a taxa de paro era ao rematar o 2015 do 42,5 por cento (do 38,3 por cento antes da reforma) e no caso das persoas maiores de 55 anos do 13,6 por cento (de 11,1 puntos antes de impoñer esta nova lexislación laboral).

Unha análise da participación dos galegos no mercado laboral tamén arroxa datos preocupantes. Nestes últimos catro anos 65.000 persoas activas menos no mercado de traballo desta Comunidade e 16.200 inactivas máis. Como consecuencia disto, descende a taxa de actividade ata o 53,3 por cento.

AS PORCENTAXE DE PERSOAS QUE LEVAN MÁIS DE DOUS ANOS NO PARO É DE 45,3 PUNTOS, CASE 20 MÁIS QUE ANTES DA REFORMA

O lastre do paro de longa duración, que conduce a situacións límite para moitas persoas e familias, incluso ao borde da exclusión social e pobreza, ven preocupando, e moito, ao Sindicato nestes últimos anos. A porcentaxe de persoas desempregadas que leva máis de dous anos nesta situación é xa do 45,3 por cento (finais de 2015), 19,4 puntos máis que hai catro anos (finais de 2011). E o 60 por cento dos parados leva máis dun ano nesta situación, unha cifra superior en máis de nove puntos á rexistrada xusto antes da aplicación da reforma laboral.

Por outra banda, aqueles que si están traballando, son vítimas constantes tanto da temporalidade como da precariedade. No período 2011/2015 a contratación temporal seguiu unha tendencia en ascenso difícil de frear, medrando nun 31,6 por cento esta modalidade de contratación. No 2015, o 92,6 por cento dos contratos rexistrados son temporais, seis décimas máis que no 2011.

EN MARZO O 34,2% DOS CONTRATOS ASINÁRONSE PARA UN MÁXIMO DE SETE DÍAS

Destaca a proporción de contratos que se asinan para un máximo de sete días. Por

Segue na páxina seguinte /...

XUNTA DE GALICIA

CONSELLERÍA DE CULTURA, EDUCACIÓN
E ORDENACIÓN UNIVERSITARIA

exemplo, no mes de marzo a porcentaxe dos mesmos non superaba os 34,2 puntos, é dicir, tres de cada dez contratos. Esta cifra en xaneiro de 2012 non superaba o 21,3 por cento.

O auxe dos contratos a xornada parcial foi un dos grandes obxectivos cumpridos pola reforma laboral. Así, o número de contratos a tempo parcial medrou un 54,2 por cento dende a reforma, 34 puntos máis que a contratación a tempo completo.

NESTES CATRO ANOS DE REFORMA LABORAL A COBERTURA POR DESEMPREGO BAIXA EN MÁIS DE 15 PUNTOS

Pero é que aqueles que están no desemprego tamén sofren as consecuencias desta nefasta lexislación en materia laboral. O 68,8 por cento dos desempregados rexistrados no 2011 tiña acceso a unha prestación, mentres que no 2015 a cobertura descendeu ao 53,5 por cento.

O número de beneficiarios de prestacións cae un 28,2 por cento pero é que só no caso dos beneficiarios de prestacións contributivas a caída é en picado, de 43,6 puntos.

A causa de todo isto é clara, o endurecemento das condicións de acceso ao sistema de prestacións, en especial polo Real Decreto Lei 20/2012 que, de xeito drástico, reduciu a contía da prestación por desemprego, suprimiu a redución que se aplicaba na cotización a cargo do traballador desempregado e endureceu o requisito de carencia de rendas, entre outras modificacións.

Outra das patas desta reforma, son as nefastas consecuencias en materia salarial. O peso da remuneración dos asalariados no total da renda en Galicia xa era baixo e diminuíu aínda máis. No 2011 era do 46,7 por cento e situábase no 2014 no 44,6 por cento (último dato dispoñible).

Resulta evidente a quen beneficiou esta

reforma e quen menos sufriu a crise ou sobre quen recaeron as consecuencias máis incisivas desta dura e longa crise. Se entre o ano 2011 e o 2014 rexístrase en Galicia unha perda da remuneración dos asalariados de 7,1 puntos, no caso do excedente bruto de explotación (rendas empresariais e mixtas) esta porcentaxe case se mantén, baixando un inapreciable 0,2 por cento. 1.856 millóns de euros fronte a tan só 46.

UN 31,1 POR CENTO DOS ASALARIADOS COBRA IGUAL OU MENOS DO SMI, TRES PUNTOS MÁIS QUE ANTES DA REFORMA

Outro dato que achegar a esta análise e que non fai máis que refutar a necesidade de derrogar xa esta tan daniña reforma laboral, un 31,1 por cento das persoas asalariadas cobra menos ou igual do SMI (último dato do ano 2014), tres puntos máis que o que se rexistraba no 2011. En total, atopábanse nesta situación 300.000 traballadores.

O salario medio descendeu de 18.271 euros no 2011 a 17.729 no 2014, segundo os datos da Axencia Estatal da Administración Tributaria.

A negociación colectiva tamén se viu atacada pola reforma. O incremento salarial medio pactado nos convenios asinados no 2011 foi do 2,82 por cento, sendo aínda o máis baixo dos once anos precedentes, pero é que nos convenios asinados e revisados no 2015 baixou ata o 0,76 por cento.

EMPEORAMENTO DAS CONDICIÓNS DE VIDA DOS FOGARES

A reforma supuxo un duro revés para os traballadores e o mercado laboral pero, ao final, supuxo tamén un duro revés para os fogares. De feito, o número de fogares con todos os activos no paro no 2011 era de 73.500 e no último trimestre de 2015 situábase en 75.100. Neste mesmo período o número de fogares sen perceptores de ingresos pasou dos 24.000 aos 32.800.

Directamente relacionada con toda a análise realizada está a taxa de pobreza que no 2011 era do 15,73 por cento e, segundo os últimos datos dispoñibles de 2014, sitúase no 16,41 por cento.

O EMPREGO PÚBLICO EN GALICIA TAMÉN SE RESINTE COA REFORMA LABORAL

Os catro anos de reforma laboral tamén se deixaron sentir intensamente no emprego público en Galicia. Perdéndose 2.460 traballadores, ao pasar dos 89.000 antes da reforma aos 86.382 empregados públicos en xullo de 2015.

A temporalidade, axudada pola reforma, tamén se instalou dun xeito máis incisivo na Administración galega. Mentres en xullo de 2011 os empregos eventuais na Xunta eran 10.700, catro anos despois medraron ata os 15.667. Antes de que se iniciasen os descensos máis acusados no emprego público do Executivo galego, coincidindo coa reforma laboral, os temporais supoñían un 12 por cento. Actualmente representan un 18,1 por cento.

OS DATOS NON MENTEN

É evidente, que os datos non menten. Hai menos emprego e o que hai é máis precario. Hai máis paro e con menos protección. Caeron os salarios e aumentaron as desigualdades e a pobreza. A negociación colectiva está bloqueada. O equilibrio nas relacións laborais esnaquízouse, a favor dos empresarios. E o dereito laboral quedou degradado ata niveis insospitados.

Neste contexto, UGT-Galicia comprométese a loitar contra a situación de pobreza e miseria na que viven miles de traballadores. En primeiro lugar, as persoas que están en desemprego pero tamén moitas persoas que están traballando e non chegan a final de mes. E un dos primeiros pasos para revertir esta situación é demandar a inmediata derogación da reforma laboral que tanto dano está a facer ao mercado laboral deste país.

Programa de garantía xuvenil

Programa extraordinario de activación para o emprego

INFÓRMATE!

Dirixete ás sedes de **UGT** ou en: <http://www.ugtgalicia.org>

CONTRA A POBREZA SALARIAL E SOCIAL. TRABALLO E DEREITOS

Redacción.- UGT e CCOO celebrarán o Primeiro de Maio deste ano baixo o lema "Contra a pobreza salarial e social. Traballo e dereitos".

Ambos os sindicatos esixen un cambio na política económica de Europa e España e acabar cos recortes e axustes que incrementaron a pobreza e a desigualdade, especialmente no noso país.

En España, piden recuperar o emprego estable, os dereitos laborais e sociais arrebatados, os servizos e prestacións públicas e reverter os recortes habidos na Sanidade, a Educación, os Servizos Sociais, o sistema de protección ao desemprego ou o sistema público de pensións.

Demandan incrementar o investimento público e poñer en marcha un cambio de modelo produtivo, para que sexa máis sustentable e equilibrado. Neste sentido apostan por

impulsar unha potente política industrial que xere emprego estable e de calidade.

CCOO e UGT reivindicamos un plan de choque para o emprego, derrogar as reformas laborais, fortalecer a negociación colectiva (reforzando os convenios sectoriais e garantindo a ultractividad) e aumentar os salarios (incluído o Salario Mínimo Interprofesional ou a recuperación do poder adquisitivo dos empregados públicos)

Esixen reverter a última reforma das pensións, restablecendo o Pacto de Toledo, mellorar o sistema de protección por desemprego ou implementar unha nova prestación de ingresos, para as persoas que queren traballar pero carecen de emprego e de ingresos suficientes. Así mesmo, demandan unha reforma fiscal máis xusta que aumente a recadación.

Pero ademais do cambio na política económica,

UGT e CCOO reclaman que se recuperen liberdades democráticas, para o que é preciso derrogar o artigo 315.3 do Código penal, que criminaliza o dereito de folga e a retirada da Lei de Seguridade Cidadá (coñecida como Lei Mordaza) que persegue a protesta social.

En liña coa Confederación Sindical Internacional e a Confederación Europea de Sindicatos, CCOO e UGT demandan, neste Primeiro de Maio, a retirada do Acordo Transatlántico para o Comercio e o Investimento entre a UE e EEUU (unha ameaza aos dereitos económicos, sociais e laborais); e a retirada do Acordo entre a UE e Turquía sobre refuxiados, contrario aos dereitos fundamentais.

Por último, neste Día Internacional do Traballo, ambos os sindicatos expresaron o compromiso dos traballadores coa Paz e a Solidariedade. Neste sentido, expresan o seu rexeitamento ás guerras, o terrorismo e as violacións dos dereitos laborais, sindicais e civís en todo o mundo.

LOCALIDADE	SAÍDA DE:	HORA:
A CORUÑA	Praza Palloza	12.00
FERROL	Praza Inferniño	12.00
SANTIAGO	Alameda	12.00
LUGO	Casa Sindical	11.30
VIVEIRO	Edificio Sindicatos. Garcia Doriga	12.30
OURENSE	Pavillón dos Remedios	11.30
AROUSA	Praza da Ravella	12.00
PONTEVEDRA	Praza da Ferrería	11.30
VIGO	Cruce Vía Norte/Escultor Gregorio Fernández	11.30

28 DE ABRIL, DÍA INTERNACIONAL DA SAÚDE E SEGURIDADE NO TRABALLO

LEIS FIRMES, CONTROIS RIGOROSOS E SINDICATOS FORTES CONTRA A SINISTRALIDADE LABORAL

En 2016 celebramos o vixésimo aniversario da entrada en vigor da Lei de prevención de riscos laborais. Neste período asistimos ao tránsito desde a seguridade e hixiene franquista á prevención de riscos emanada da Directiva Marco europea. A xeneralización da actividade preventiva nas empresas, as políticas públicas activas e o labor dos delegados e delegadas de prevención recentemente elixidos lograron, non sen poucos esforzos, unha mellora das condicións de traballo que se traduciu nun período de acusado descenso da sinistralidade

que se prolongou desde 2000 ata 2012. A Lei 31/1995 posibilitou pasar dun enfoque reac-

tivo, de reparación do dano unha vez que se produce, a un enfoque preventivo, co obxectivo fundamental de conseguir un estado de benestar integral da persoa traballadora.

Polo que respecta a Galicia, nos últimos catro anos faleceron 212 traballadoras e traballadores, 61 no pasado ano 2015, o que supuxo un incremento da sinistralidade mortal do 3,39 % respecto do 2014, que no caso dos sectores da industria e dos servizos supuxo un incremento do 40% e do 43,75% respectivamente.

No referente ao ano 2016, en Galicia a sinistralidade laboral incrementouse nun 7,01% nos dous primeiros meses do ano, mentres que os accidentes mortais incrementáronse nun 28,57%, sendo do 200% no sector da industria.

CIDADE	DATA E HORA	TIPO DE ACTO CONVOCADO	DIRECCION DE CELEBRACIÓN
VIGO	28/04/2016 09.30 HORAS	XORNADA PRL CON DELEGADOS DE PREVENCIÓN	C/ GARCÍA BARBÓN, 67
VIGO	28/04/2016 12.00 HORAS	CONCENTRACIÓN SINDICAL DIANTE DELEGACIÓN XUNTA DE GALICIA	R/ CONCEPCIÓN ARENAL 8, VIGO
SANTIAGO DE COMPOSTELA	28/04/2016	NOTA DE PREENSA CONMEMORATIVA DO DÍA 28 DE ABRIL E VALORACIÓN DATOS DE SINISTRALIDADE DA COMARCA	R/ MIGUEL FERRO CAAVEIRO, Nº 12
A CORUÑA	28/04/2016 12.30 HORAS	CONCENTRACIÓN SINDICAL DIANTE DELEGACIÓN DO GOBIERNO	PLAZA DE OURENSE, 11
LUGO	28/04/2016 12.30 HORAS	CONCENTRACIÓN SINDICAL DIANTE SUBDELEGACIÓN DO GOBIERNO	R/ ARMANYÁ, 1
FERROL	28/04/2016 12.30 HORAS	CONCENTRACIÓN SINDICAL DIANTE EDIFICIO ADMINISTRATIVO XUNTA DE GALICIA	PRAZA CAMILO JOSÉ CELA
OURENSE	28/04/2016 11.30 HORAS	CONCENTRACIÓN SINDICAL DIANTE DA SEDE DA CONFEDERACIÓN DE EMPRESARIOS DE OURENSE	PRAZA DAS DAMAS, 1
PONTEVEDRA		NOTA DE PREENSA CONMEMORATIVA DO DÍA 28 DE ABRIL E VALORACIÓN DATOS DE SINISTRALIDADE DA COMARCA	R/ PASANTERÍA, 1

XA SON TRES DE CADA DEZ OS CONTRATOS TEMPORAIS INFERIORES A 7 DÍAS

Redacción.- Tres de cada dez contratos temporais ten unha duración igual ou inferior a unha semana. Desde o ano 2009, este tipo de contratos de moi curta duración aumentou oito puntos o seu peso no mercado laboral, implantando unhas consecuencias evidentes para os traballadores, como é o aumento da precarización nas condicións de traballo, da inestabilidade laboral e familiar e do risco de sinistralidade, a falta de formación e a maior dificultade para o acceso ás prestacións, de desemprego e de Seguridade Social.

Ante esta realidade, UGT reclama máis controis nas empresas e administracións públicas para estes contratos, sancionando o seu uso inxustificado e facendo cumprir a Lei da Seguridade Social sobre recarga nas cotizacións.

Ademais, o sindicato esixe unha xustificación previa para o uso desta modalidade contractual, a fixación de topes específicos ao encadenamiento dos mesmos e ampliar o ámbito de aplicación da recarga na cota aos contratos indefinidos de duración efectiva inferior a 7 días.

A análise dos contratos rexistrados nos Servizos Públicos de Emprego no mes de marzo, segundo a súa duración, sinala que máis do 90% do total ten carácter temporal.

Entre os contratos temporais, ademais, resalta a proporción de contratos que se asinan para un máximo de 7 días (de moi curta ou mínima duración).

Case o 30% dos contratos temporais ten unha duración igual ou inferior á semana. Unha modalidade de contrato que gañou peso desde o inicio da crise (8 puntos desde 2009) e que afecta en maior medida a mulleres e novas.

Actualmente, a porcentaxe destes contratos para os homes é do 25%, mentres que para as mulleres supón máis: un 29% da contratación total. Existe tamén unha elevada correlación entre a idade e o uso destes contratos de mínima duración. Ata os 25 anos, 1 de cada 3 contratos rexistrados ten esta duración; entre os 25 e os 45 anos, a porcentaxe sitúase entre o 25% e o 28%; a partir desa idade baixa progresivamente ata o 20%.

A maior parte destes contratos concéntrase na modalidade de eventual por circunstancias da produción, onde ocupan 45 de cada 100 contratos rexistrados nesta categoría. Así mesmo, máis dunha cuarta parte dos contratos de interinidade

ten unha duración máxima dunha semana.

Dos 402.679 contratos de duración máxima dunha semana rexistrados en marzo, un 59% corresponde a unha xornada completa de traballo e un 41% a unha xornada a tempo parcial. Pola súa banda, do total dos contratos a tempo completo, case a cuarta parte ten unha duración máxima de 7 días; no caso dos contratos parciais, a porcentaxe elévese por encima do 31%.

Destaca a incidencia destes contratos nas actividades artísticas e de lecer (un 54,4% dos contratos do sector), a hostalería (un 43,4%) e as actividades sanitarias e servizos sociais (case o 36%).

A utilización intensiva desta contratación non é ningunha novidade. Proba diso é que a Lei 12/2001 do 9 de xullo, de medidas urxentes de reforma do mercado de traballo para o incremento do emprego e a mellora da súa calidade, establecía que “nos contratos de carácter temporal cuxa duración efectiva sexa inferior a sete días, a cota empresarial á Seguridade Social por contingencias comúns incrementárase nun 36 por 100”.

Unha disposición que anualmente se recolleu e queda actualmente plasmada no artigo 151 do novo texto refundido da Lei Xeral da Seguridade Social.

Quedan fóra desta normativa os contratos indefinidos, de interinidade, de formación e o sistema especial para traballadores por conta allea agrarios.

Salvo estes casos, para o resto de contratos temporais de duración inferior a 7 días, a cota total que as empresas achegan en concepto de Contingencias Comúns no Réxime Xeral é do 32,09% (coa recarga), en lugar do 23,60% como regra xeral.

A pesar desta “penalización” que se aplica na cotización á Seguridade Social polo uso dos contratos de mínima duración, non só se continúan utilizando, se-

nón que o seu uso aumentou significativamente nestes últimos anos: 8 puntos porcentuais desde 2009.

As consecuencias desta extrema temporalidade para os traballadores e o conxunto da sociedade son evidentes: aumento da precarización das condicións de traballo e das condicións de vida das familias; inestabilidade laboral; aumento do risco de sinistralidade; empeoramento da empleabilidade das persoas ao non poder formarse; e maior dificultade para o acceso ás prestacións, de desemprego e de Seguridade Social.

Por iso, desde UGT esiximos medidas para evitar o uso abusivo e fraudulento da contratación de curta duración no noso mercado de traballo. Entre elas:

- Reclamamos o control das situacións de fraude, aumentando as sancións e penalizando o uso inxustificado destes contratos de curta duración naquelas empresas que, de maneira habitual e reincidente, utilícenos sen xustificación.
- Ademais, débese implantar a presentación previa dunha xustificación nas relacións laborais que vaian ter unha duración inferior a 7 días.
- Paralelamente, é necesaria a fixación de topes específicos ao encadenamiento de contratos de menos de 7 días, dado que a limitación actual do encadenamiento de contratos (24 meses sobre 30) queda lonxe de poder solucionar o problema do encadenamiento de contratos de moi curta duración.
- Así mesmo, débese ampliar o ámbito de aplicación da recarga na cota aos contratos indefinidos de duración efectiva inferior a 7 días, posto que as situacións anteriores poden producirse a pesar de estar ao amparo dun contrato indefinido, así como ao resto de modalidades de contratación que actualmente quedan excluídas.

O GOBERNO EMPEORA AS PREVISIÓNS SOBRE O PARO POLO FRACASO DAS SÚAS POLÍTICAS

Redacción.- A Unión Xeral de Traballadores denuncia que as previsións económicas do Goberno empeoran as previsións de paro para este ano e o próximo, como consecuencia do fracaso das políticas de austeridade que practicou e os 2.000 millóns de recortes que terá que facer.

UGT considera que o adiamento concedido por Bruxelas non sairá gratis, senón que virá acompañado de novos recortes e reformas, algo que resulta inaceptable.

O que necesita o noso país, e Europa, é cambiar de políticas para solucionar os problemas máis perentorios que sofre a maioría da poboación e expor medidas cara a unha senda de crecemento real, equilibrado e sustentable, que xere emprego de calidade e con dereitos e reduza as desigualdades.

O Goberno fixo públicas hoxe unhas novas previsións macroeconómicas, que ao parecer poderían contar co beneplácido de Bruxelas, inseres nunha senda de axuste orzamentario que apraza un ano a rebaixa do déficit por baixo do 3%. Será por tanto en 2017 cando se sitúe no 2,9%, cando a previsión anterior era que alcanzase xa en 2016 o 2,8%.

As renovadas previsións supoñen tamén unha rebaixa da estimación de crecemento económico, de tres décimas para 2016 e de medio punto porcentual para 2017, e unha maior débeda da prevista ata agora, aínda que se manteña practicamente estable lixeiramente por baixo do 100% do PIB. Estas novas previsións non fan senón confirmar o que todo o mundo sabía, e que desde UGT denunciámos reiteradamente: que os Orzamentos Xerais do Estado de 2016 son irrealistas, que as súas cifras non soportan o contraste coa realidade, e que en consecuencia, o Programa de Estabilidade elaborado polo Goberno era tamén un exercicio de ficción.

Pero as cifras ofrecidas hoxe confirman tamén outras cuestións, de maior transcendencia. Dun lado, que a estratexia de austeridade sen concesións que se aplicou en España desde 2010, e con máis intensidade desde 2012, fracasou. Aínda que o déficit público veuse reducindo, hai que lembrar que se incumpriron reiteradamente os obxectivos expostos pola Comisión Europea. Non houbo un só ano que se lograse cumprir coas directrices europeas nesta materia.

Este incumprimento persistente non é resultado dunha impericia continuada na elaboración de previsións por parte da Comisión e do Goberno de España, senón que é o resultado lóxico dunhas directrices que se sa-

bía de antemán que eran imposibles de cumprir. Tanto as autoridades europeas como o Executivo español sabían ano tras ano que o noso país non podería cumprir cos obxectivos expostos, pero utilizáronse como instrumento para forzar un axuste intensivo, e aplicar así recortes e reformas que doutra maneira serían moi difíciles de xustificar.

O problema é que esa redución do déficit realizouse á conta de reducir as prestacións fundamentais do noso sistema de protección social (desemprego, pensións, prestacións sociais, dependencia), de dismantelar progresivamente os servizos públicos esenciais (sanidade, educación), e de estrangular as capacidades de crecemento económico. É dicir, que a redución do déficit provocou unha redución do noso de seu débil estado de benestar e o aumento dos niveis de desigualdade e pobreza.

Ademais, a débeda pública non parou de crecer. Cos datos parciais coñecidos o venres (ata febreiro), España alcanza o seu nivel máximo de sempre, e xa é a cuarta débeda pública en termos relativos (en porcentaxe do seu PIB) de toda a zona euro (tras as de Italia, Portugal, Chipre e Bélxica). As novas previsións revisan tamén á alza os obxectivos, e sitúana practicamente estable en torno ao 99% en 2016 e 2017. Esta incapacidade para reducir a débeda é tamén proba da escasa eficacia da política de austeridade e recortes para conter os principais desequilibrios macroeconómicos do noso país.

Con todo, probablemente o dato que mellor exprese o rotundo fracaso da actual política económica é o feito de que nas novas previsións auméntase a estimación para a taxa de paro en ambos os anos, con respecto ao previsto ata agora. E iso a pesar do drástico empeoramento da calidade do emprego que promoveron as reformas laborais imposta desde 2010, e en especial a levada a cabo polo Goberno do PP en 2012 e as súas sucesivas voltas de porca.

Neste contexto, sen dúbida outra das conclusións que cabe extraer das novas previsións é que, a pesar da rebaixa do ton do discurso tanto desde a Comisión Europea como desde o Goberno español, seguimos inmersos na lóxica insustentable

de recortes e empobrecemento xeneralizado. O enésimo adiamento dos obxectivos de déficit non sairá gratis, senón que se expón como moeda de cambio da aplicación de novos recortes e de novas reformas.

A esta lóxica obedece o anuncio o pasado venres día 15 de abril por parte do Ministro de Facenda, Cristóbal Montoro, dun recorte de gasto ("acordo de non dispoñibilidade de crédito", na linguaxe máis técnica) de 2.000 millóns de euros co obxectivo de reducir o déficit público. Aínda que o Ministro dixo que este novo axuste non afectará o gasto social, o certo é que se trata doutro recorte que prexudicará ao crecemento económico e, por iso, á creación de emprego. E todo parece indicar que se trata tan só dun anticipo das novas esixencias de Bruxelas. Neste sentido van tamén as recomendacións realizadas hoxe mesmo polo Banco Central Europeo, reclamando esforzos adicionais e "fortes reformas" ao noso país.

UGT non vai aceptar novos recortes. A maioría da poboación española non pode soportar máis sufrimento. A austeridade é unha vía fracasada, en España e en Europa. O que se necesita non son máis recortes, senón renegociar en Europa a senda de redución do déficit a medio prazo, e sobre todo, cambiar as políticas económicas. Porque o mellor antídoto contra o déficit, a débeda e o paro é o crecemento económico, o aumento do PIB, e para que este consolídese e refórce necesítase unha política expansiva, que aumente o gasto público de maneira selectiva sobre as partidas esenciais para o desenvolvemento: investimentos industriais, I+D+i, protección social e servizos públicos esenciais.

Para iso, UGT reivindica a necesidade de que haxa un goberno de cambio e progreso, que se comprometa a adoptar un paquete de medidas imprescindibles para solucionar os problemas máis perentorios que sofre a maioría da poboación, que promova as medidas necesarias para encamiñar ao noso país cara a unha nova senda de crecemento equilibrado e sustentable, xeradora emprego de calidade, e que impulse en Europa un cambio de orientación política que poña o acento no crecemento económico e a redución de desigualdades.

ESPAÑA TARDARÍA, A ESTE RITMO, 601 ANOS EN CUMPRIR O SEU COMPROMISO DE ASILO

Redacción.- A Unión Xeral de Traballadores considera inaceptable que a UE se jacte de frear a chegada de inmigrantes, grazas ao acordo con Turquía, mentres seguen morrendo persoas tentando buscar protección en Europa. Estas son as cifras da vergoña: no que vai de ano, 737 persoas faleceron no Mediterráneo, sen contar os 500 que poden morrer no naufraxio desta última semana, segundo ACNUR.

Non é a Unión Europea o principal receptor de éxodo sirio, que só recolocou a 1.145 refuxiados dos 160.000 comprometidos, senón os países que teñen menos recursos e máis dificultades para garantir dereitos, Líbano, Turquía e Xordania (o 24,2%, 3,5% e 2,1% da súa poboación, respectivamente). España, a este ritmo de 2,2 recolocados ao mes, tardará 601 anos en cumprir o seu compromiso de asilo, xa que só acolleu 18 persoas.

Para UGT, ponse de manifesto unha falta clara de vontade política, polo que esixe o cumprimento dos compromisos adquiridos na Convención de Xenebra e que se protexa a integridade das persoas.

A Unión Xeral de Traballadores denuncia que mentres as autoridades europeas defenderon onte que o acordo asinado con Turquía freou a chegada de inmigrantes irregulares ás costas europeas, seguen morrendo persoas tentando chegar á Unión Europea.

Segundo a Organización Internacional de Migracións, 3.711 persoas morreron no Mediterráneo durante o ano 2015, e no que vai de 2016, faleceron xa 737. Ademais, a Axencia da ONU para os Refuxia-

dos (ACNUR) revelou onte que poida que haxa 500 mortos máis nun naufraxio fronte á costa grega, o que supoñería a peor traxedia no Mediterráneo rexistrada no último ano. As persoas seguen morrendo pola inacción da Unión Europea neste tema.

Para UGT, resulta inaceptable que a UE se jacte de diminuír a cifra de inmigrantes grazas a un pacto que avoga por que as persoas que cheguen a Grecia desde Turquía sexan expulsadas ao seu punto de saída de maneira inmediata. Con todo, chama a atención que as autoridades europeas non fagan máis que poñer freos burocráticos ao desenvolvemento dos programas de reasentamento e recolocación nos diferentes Estados, chegando a cifras case irrisorias.

935.008 foron os solicitantes de asilo de nacionalidade siria na Unión Europea entre abril de 2011 e xaneiro de 2016. Poboación da Unión Europea: 503 millóns de habitantes. Por tanto, os solicitantes de asilo sirios supoñen tan só o 0,1% da poboación europea.

Con todo, os asilados en Líbano foron máis dun millón de persoas de nacionalidade siria, un 24,2% do total, e os rexistrados en Xordania foron 636.044, o 2,1% da poboación total.

Os países da UE non están asilando a refuxiados sirios porque nin as institucións europeas nin os Estados Membros están a cumprir cos programas.

En total, na UE, do compromiso de recolocar a 160.000 solicitantes de asilo, recolocáronse tan só a 1.145 entre os 28 Estados Membros. Só Canadá, entre novembro de 2015 e abril de 2016, ha reasentado a 26.506 refuxiados sirios procedentes de Líbano e Xordania

A este ritmo, España, cumpriría os seus compromisos en 601 anos.

A Unión Europea non é, nin de lonxe, o principal receptor do éxodo sirio, son países con menos recursos e máis dificultades para garantir os dereitos dos solicitantes de asilo os que están a recibir á maior parte desta poboación.

Non é unha cuestión de dificultade, senón de falta de vontade por parte das autoridades europeas e os Estados Membros. Por iso, UGT esixe que se cumpra coas premisas da Convención de Xenebra e protexa a estes refuxiados. Non se pode esquecer a integridade das persoas e a defensa dos seus dereitos de protección, algo imprescindible para non perder de vista o modelo social que tanto custou conseguir no marco comunitario.

RESCATAR ÁS PERSOAS, COMBATER A DESIGUALDADE

ACHÉGATE E FIRMA POR UNHA PRESTACIÓN DE INGRESOS MÍNIMOS

É DE LEI

2 prestación de ingresos mínimos para **MILLONS DE PERSOAS**

INICIATIVA LEGISLATIVA POPULAR

Leva a túa sinatura ao Congreso

eu asino!

rescatar ás persoas combater a desigualdade

O GOBERNO DEBE DESEÑAR AS POLÍTICAS ACTIVAS DE EMPREGO DESDE O DIÁLOGO SOCIAL

Redacción.- A Secretaria de Políticas Sociais, Emprego e Seguridade Social de UGT, Carmen Barreira, pediu hoxe ao Goberno a convocatoria urgente da Comisión Permanente do Sistema Nacional de Emprego para, desde o diálogo social, establecer políticas activas de emprego eficaces, máxime na actual situación do mercado de traballo.

Barreira fixo estas declaracións tras a reunión de hoxe no Consello do Sistema Nacional de Emprego, unha reunión na que o Goberno mantivo unha actitude triunfalista respecto das políticas activas de emprego e na que UGT criticou que o Executivo non contase cos sindicatos á hora de avaliar e mellorar estas políticas.

Neste sentido, Barreira lamentou que o Goberno non ampliase os criterios para que o Programa de Activación para o Emprego chegue a máis xente (pois en 2015, só chegou a 100.000 persoas das 400.000 estimadas)

UGT pide que se elimine a restrición de estar inscrito nun determinado momento nas Oficinas Públicas de Emprego, que se eliminen ou reduzan os períodos de carencia entre a percepción da última axuda asistencial e o acceso ao plan (que actualmente está situado en 6 meses), que se faga compatible ese plan coa percepción doutras axudas de protección social e que se estude a posibilidade de que cada beneficiario poida reactivar o programa por outros 6 meses en caso de non poder reincorporarse ao mercado de traballo.

A Secretaria de Políticas Sociais, Emprego e Seguridade Social, tachou de "electoralista" a última proposta do Executivo de destinar 139 millóns de euros para parados de longa duración. Un plan que xa estaba orzado desde hai máis de 6 meses e sobre o que UGT fixo consideracións e o Goberno non tivo en conta.

Na reunión do Consello do Sistema Nacional de Emprego, UGT criticou, ademais, que "o Plan de Garantía Xuvenil, tampouco foi obxecto de avaliación por parte dos axentes sociais e tamén tivo unha moi escasa incidencia, un 17% sobre os mozos, o cal tamén entendemos que é un fracaso".

ASINADO O NOVO CONVENIO COLECTIVO DE BANCA

Redacción.- Tras case ano e medio desde a denuncia do anterior, os sindicatos e a Asociación Española da Banca (AEB) asinaron onte o novo Convenio Colectivo do Sector da Banca, que afecta a preto de 100.000 traballadores no conxunto do Estado.

No primeiro Convenio Colectivo que se negocia no sector tras a aplicación da Reforma Laboral do Goberno do Partido Popular, a Unión Xeral de Traballadores destaca, entre outras cuestións, que se logrou pactar un aumento salarial do 4,5% ata 2018 (o 1,25% en 2016; o 1,50% en 2017 e o 1,75% en 2018).

O sindicato subliña tamén que se lo-

grou que a patronal retirase propostas como a ampliación da mobilidade xeográfica 25 quilómetros así como a liquidación dos trienios e que o acordo recolle cuestións interesantes como a regulación das funcións comerciais e do recoñecemento a nivel 8, así como a blindaxe para todos os efectos daqueles conceptos retributivos que foron modificados na súa forma de cobro.

UGT valora positivamente a firma do XXIII Convenio Colectivo de Banca e considera que será un bo instrumento para defender os dereitos dos traballadores ante o futuro complexo e cheo de incertezas que se expón no Sector Financeiro.

UGT ESIXE A DEVOLUCIÓN DO RESTO DA PAGA EXTRA DE 2012

Redacción.- A Federación de Servizos Públicos (FSP) pediu ao Goberno en funcións que deixe de alimentar rumores e convoque oficialmente a Mesa de Negociación da Administración Xeral do Estado, para anunciar o pago do resto da paga extraordinaria de 2012 aínda por devolver.

O Goberno do Partido Popular suprimiu a Paga Extra de decembro 2012, aínda que se comprometeu en 2015 a devolver o resto, aínda non deu unha orde definitiva e alimenta rumores intencionados ante a inminente convocatoria de eleccións xerais.

En distintas reunións de traballo, UGT reprochou ao Goberno que demo-

rarse o pago do 50% da paga extra restante e non ditase unha instrución para cumprir o compromiso adquirido o pasado mes de xullo coas empregadas e empregados públicos da AGE, tamén en vésperas das anteriores eleccións xerais.

O pago, do que aínda descoñecen os detalles da súa execución, non implica un gasto complementario, pois estaba incluído nos orzamentos xerais para 2016.

UGT denuncia que, novamente, o Goberno do Partido Popular instrumentaliza aos empregados públicos: as súas nóminas e os seus dereitos, para sacar un maior réditto electoral.